

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2026. május 22., péntek

Tartalomjegyzék

91/2026. (V. 22.) Korm. rendelet	Az Ukrajnából származó egyes mezőgazdasági termékek fuvarozásával kapcsolatos intézkedésekről	2718
3/2026. JEH határozat	A polgári perben hozott jogerős ítéletben megállapított tényállás felülmérlegelésének korlátai tárgyában	2721
Knk.I.39.147/2026/2. számú végzés	A Kúria végzése	2730
100/2026. (V. 22.) KE határozat	Bírák felmentéséről	2732
101/2026. (V. 22.) KE határozat	Bírák kinevezéséről	2733
102/2026. (V. 22.) KE határozat	Csapatzászló adományozásáról	2733
1165/2026. (V. 22.) Korm. határozat	A Nemzetközi Büntetőbíróságból történő kilépés visszavonásáról	2734
1166/2026. (V. 22.) Korm. határozat	A Nemzetközi Büntetőbíróság Statútumának és a Nemzetközi Büntetőbíróság kiváltságairól és mentességeiről szóló, New Yorkban, 2002. szeptember 10-én elfogadott Megállapodás felmondásának visszavonásáról	2734

III. Kormányrendeletek

A Kormány 91/2026. (V. 22.) Korm. rendelete az Ukrajnából származó egyes mezőgazdasági termékek fuvarozásával kapcsolatos intézkedésekről

- [1] Bizonyos Ukrajnából származó termékeknek az Európai Unió tagállamainak területére történő behozatalára hozott intézkedések gyakorlati tapasztalatai azt mutatták, hogy a termékek jelentős hányada nem harmadik országokba kerül továbbszállításra, hanem a tagállamokban kerül értékesítésre. Az uniós jog által megkövetelt szigorú termelési, élelmiszer-biztonsági és növényegészségügyi szabályoknak való megfelelési kötelezettség hiányában az ukrán termékek behozhatatlan versenyelőnnyel rendelkeznek, amely súlyos zavarokat okoz a tagállamok belső piacán.
- [2] A többi érintett közép-kelet-európai tagállammal összehangoltan szükséges fellépni annak érdekében, hogy Ukrajna megsegítése úgy valósuljon meg, hogy az – a közös agrárpolitikának az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 39. cikk (1) bekezdés c) pontjában foglalt céljának megfelelően – ne okozzon piaci zavart és készletfelhalmozódást a belső piacon.
- [3] A Kormány az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény 140/E. § (1)–(3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §**
- (1) Az 1. mellékletben meghatározott termék (a továbbiakban: érzékeny termék) – a 2. §-ban foglalt tranzitszállítások kivételével – nem hozható be Magyarország területére, amennyiben az Ukrajna területéről származik. A Magyarország területén átmeneti megőrzésben lévő, Ukrajna területéről származó érzékeny termék nem vonható szabad forgalomba bocsátás, vámraktározási, vámszabad területi vagy aktív feldolgozási eljárás alá.
- (2) Az érzékeny termék fuvarozója köteles igazolni, hogy a fuvarszközön szállított termék nem Ukrajna területéről származik. Ennek során az ügyfél nyilatkozata önmagában nem vehető figyelembe az érzékeny termék származásának igazolására.
- 2. §**
- (1) Az 1. § szerinti behozatali tilalom nem alkalmazható arra a szállítmányra, amelynek Magyarország területére történő behozatalára a fuvarozó nyilatkozata alapján átszállítás céljából kerül sor úgy, hogy a behozatal napjától számított tizenötödik nap végéig elhagyja Magyarország területét.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazása során az érzékeny terméket szállító eszközt Magyarország területére történő belépéskor hatósági zárral kell ellátni olyan módon, hogy a szállítóeszközzel való bármilyen mennyiség eltávolítására csak a hatósági zár roncsolásával kerülhessen sor.
- (3) Az érzékeny termék fuvarozója felelős a hatósági zár sértetlenségének biztosításáért és a szállítmánynak az (1) bekezdés szerinti határidőben történő továbbításáért.
- (4) A hatósági zárat az állami adó- és vámhatóság helyezi fel.
- (5) A hatósági zár felhelyezésekor nyilvántartásba kell venni
- a szállítmány megnevezését,
  - a szállítmány mennyiségét,
  - a fuvarozó
    - nevét,
    - székhelyét és – ha van – magyarországi fióktelepének címét,
    - adószámát, cégjegyzékszámát, ennek hiányában egyéb, az azonosítást szolgáló nyilvántartási számát, FELIR azonosítóját,
    - hivatalos nyilvántartásával kapcsolatos feladatokat ellátó állam megjelölését,
    - elektronikus és postai kapcsolattartásra szolgáló elérhetőségét és
    - fizetési számlaszámát,
  - a szállítóeszköz tulajdonosát, üzembentartóját, forgalmi rendszámát vagy vasúti szállítóeszköz esetében pályaszámát,
  - a Magyarország területéről való kilépés tervezett helyét és idejét, a tervezett magyarországi útvonalat.

- 3. §** (1) E rendelet alkalmazásában bejelentésre kötelezett címzett
- az Elektronikus Közúti Áruforgalom Ellenőrző Rendszer működéséről szóló 13/2020. (XII. 23.) PM rendelet [a továbbiakban: 13/2020. (XII. 23.) PM rendelet] szerinti bejelentési kötelezettség során az Elektronikus Közúti Áruforgalom Ellenőrző Rendszer működésével összefüggésben a kockázatos termékek meghatározásáról szóló 51/2014. (XII. 31.) NGM rendeletben felsorolt termékek esetében, továbbá
  - az 1. mellékletben foglalt táblázat 10–13., 18. és 19. sorában meghatározott termékek bejelentése során, a Magyarország területére behozni szándékozott termékekre – vetőmag kivételével – vonatkozóan is, az Európai Unió más tagállamából belföldre irányuló beszerzését megvalósító általános forgalmi adóalany, valamint a terméknek az Európai Unió más tagállamából belföldre irányuló beszerzésétől eltérő, egyéb célból történő behozatala esetén az az általános forgalmi adóalany, akinek a nevében az áru átvétele megtörténik.
- (2) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti termékek esetében a 13/2020. (XII. 23.) PM rendelet szerinti bejelentési kötelezettség szabályai alkalmazandók.
- (3) Az (1) bekezdés alkalmazása során a 13/2020. (XII. 23.) PM rendelet szerinti biztosítéknyújtási kötelezettséget alkalmazni kell abban az esetben is, ha a kötelezett az adózás rendjéről szóló törvény szerinti megbízható adózónak minősül.
- 4. §** (1) Az e rendeletben foglaltak megtartását – nemzeti külkereskedelmi államigazgatási szervként – a rendőrség és az állami adó- és vámhatóság ellenőrzi, amelynek során az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos útdíj bevallását, kivetését, beszedését, az útdíj megfizetése és az útdíjköteles elemi útszakaszok jogszerű használata ellenőrzésének támogatását lehetővé tevő elektronikus rendszer és a Nemzeti Tengelysúlymérő Rendszer adatai is felhasználhatóak.
- (2) Az e rendeletben foglaltak megsértése esetén a rendőrség vagy az állami adó- és vámhatóság az érzékeny terméket Magyarország területére beszállító fuvarozónak minősülő természetes személy, egyéni vállalkozó, jogi személy vagy egyéb szervezet terhére a termék általános forgalmi adó nélküli értékének száz százalékáig terjedő közigazgatási bírságot szab ki.
- 5. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Magyar Péter s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet a 91/2026. (V. 22.) Korm. rendelethez

Érzékeny termékek köre

	A	B
1.	Vámtarifaszám	Termék megnevezése
2.	0201	Szarvasmarhafélék húsa frissen vagy hűtve
3.	0202	Szarvasmarhafélék húsa fagyasztva
4.	0203	Sertéshús frissen, hűtve vagy fagyasztva
5.	0204	Juh- vagy kecskehús frissen, hűtve vagy fagyasztva
6.	ex 0207	Gallus domesticus fajhoz tartozó baromfi élelmezési célra alkalmas húsa, vágási mellékterméke és belsősége frissen, hűtve vagy fagyasztva
7.	0407	Madártojás héjában, frissen, tartósítva vagy főzve
8.	0409	Természetes méz
9.	0710	Zöldség (nyersen, gőzléssel vagy vízben forrázással főzve is) fagyasztva
10.	ex 1001 99 00	Közönséges búza
11.	1002	Rozs
12.	1003	Árpa
13.	1005 90 00	Kukorica

14.	1008 (az 1008 29 00 kivételével)	Hajdina, köles és kanárimag; más gabonaféle (köles kivételével)
15.	1101	Búzaliszt vagy kétszeres liszt
16.	1102	Gabonaliszt (kivéve búza- vagy kétszeres liszt)
17.	1104	Másképpen megmunkált gabonaféle (pl. hántolt, lapított, pelyhesített, fényezett, szeletelt vagy durván darált); gabonacsíra egészben, lapítva, pelyhesítve vagy őrölve, az 1006 vtsz alá tartozó rizs kivételével
18.	1205 10 90; 1205 90	Olajrepce- vagy repcemag, törve is (a vetőmag kivételével)
19.	1206 00 91; 1206 00 99	Napraforgómag, törve is
20.	1512	Napraforgómag-, pórsáfránymag- és gyapotmagolaj és ezek frakciói finomítva is, de vegyileg nem átalakítva
21.	1514	Repce- és mustárolaj és ezek frakciói, finomítva is, de vegyileg nem átalakítva
22.	1905 10 00	Ropogós kenyér
23.	2005	Zöldség (kivéve a cukrozott) ecet vagy ecetsav nélkül elkészítve vagy tartósítva (kivéve paradicsom és az ehető gombák), nem fagyasztva
24.	2204	Bor friss szőlőből, beleértve a szeszezett bort is; szőlőmust (kivéve a szőlőlevet); kivéve a 2209 vtsz alá tartozó borecet

VIII. A Kúria határozatai

A Kúria 3/2026. JEH határozata (Jpe.IV.60.018/2025/23. szám)

a polgári perben hozott jogerős ítéletben megállapított tényállás felülmérlegelésének korlátai tárgyában

A Kúria Jogegységi Tanácsa a Kúria G.V. tanácsának előzetes döntéshozatali indítványa alapján meghozta az alábbi

jogegységi határozatot:

1. A Kúria fenntartja azt a következetes gyakorlatát, miszerint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 279. § (1) bekezdésének megsértése megállapítható, ha a jogerős ítélet tényállása iratellenes vagy ha a bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésén alapul, tehát egyértelműen felismerhető, hogy azokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozatban megállapított tényállástól eltérő következtetésre lehet jutni. Más esetben a Kúria a felülvizsgálatot a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapján végzi el.
2. A Kúria G.V. ítélkező tanácsa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett Gfv.30.119/2023/9. számú határozatában foglalt jogértelmezéstől eltérhet, az a továbbiakban kötelező erejűként nem hivatkozható.

Indokolás

I.

- [1] A Kúria G.V. tanácsa (a továbbiakban: indítványozó tanács) a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 32. § (1) bekezdés b) pontja és 33. § (1) bekezdés b) pontja szerint előzetes döntéshozatali indítványt terjesztett elő.
- [2] A Kúria Jogegységi Tanácsának eljárását az indítványozó tanács az alábbi jogkérdésben kezdeményezte: Megállapítható-e a bizonyítékok mérlegelésének nyilvánvaló okszerűtlensége miatt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésének megsértése, és mód van-e erre tekintettel a Pp. 406. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére abban az esetben, amennyiben a lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható, mint a jogerős ítélet szerinti következtetés?
- [3] Az indítványozó tanács előtt folyamatban lévő perben a felperes módosított keresetében elsődlegesen azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogelődjével szemben vételár címén fennálló 29.718.000 forint tőke és ezen összeg után késedelmi kamat, valamint 14.077 forint behajtási költségátalány megfizetésére.
- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az elsődleges kereset vonatkozásában a rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelve arra az álláspontra helyezkedett, hogy az adós nem teljesítette az adásvételi szerződésben foglaltakat, az adásvételi szerződéstől az alperes elállt, amelyet a felperesi jogelőd elfogadott, ezért úgy kell tekinteni, hogy a szerződést a felek meg sem kötötték. Az elállásra tekintettel az eredeti állapot helyreállításának nem volt akadálya, mivel az adásvétel tárgya (műtrágya) nem került az alperes birtokába.
- [5] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a tényállás kiegészítését követően az elsőfokú bíróság ítéletét – az elsődleges kereset kapcsán eltérő indokolással – helybenhagyta. A jogerős ítéletnek a jogegységi eljárás kezdeményezése szempontjából releváns indokai szerint a másodfokú bíróság az utólagos bizonyítás során csatolt bizonyítékokat a korábban már rendelkezésre álló bizonyítékokkal (így különösen a tanúvallomások, e-mailek, a szállítólevél, tárolási szerződés, számlák) és a peres felek előadásával együttesen értékelve arra a következtetésre jutott, hogy az alperes bizonyítani tudta azt, hogy a tárolási körülmények és a nyilvántartás hiányában az áru birtokba adásának a feltételei hiányoztak: nem történt meg sem a dolog birtokának átruházása, sem a dolog tulajdonjogának átszállása és ezzel együtt a dolog későbbi elvesztése, megsemmisülése miatti kárveszély sem szállt át az alperesre.
- [6] A jogerős ítélettel szemben a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az elsődleges kereseti kérelemnek helyt adó

döntés meghozatalát kérte. Megsértett jogszabályhelyként egyebek mellett a Pp. 279. § (1) bekezdését jelölte meg. Állította egyben, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Gfv.30.119/2023/9. (a továbbiakban: referenciahatározat) és Gfv.30.315/2023/10. számú ítéleteiben foglaltaktól.

- [7] A felülvizsgálati kérelem a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértése vonatkozásában kifejtett indokai szerint az eljárt bíróságok a tényállást iratellenesen állapították meg, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat, tanúvallomásokat, valamint a peres felek személyes előadásait iratellenesen és okszerűtlenül értékelték. A Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltakba ütközően az egyes tanúk vallomásainak perdöntő jelentőséget tulajdonítottak, míg más tanúk vallomását a folyamatban lévő büntetőeljárásra tekintettel figyelmen kívül hagyták. A tanúk vallomásait az okirati bizonyítékoknál erősebb bizonyítékként értékelték annak ellenére, hogy a meghallgatott tanúk jelen peres eljárásra vonatkozóan közvetlen ismeretekkel nem rendelkeztek. Az eljárt bíróságok továbbá olyan tényállítási elemeket is bizonyítottak találtak, amelyekre okirati bizonyíték nem állt rendelkezésre, annak beszerzésére bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő, vagy amely vonatkozásban a tanúk vallomásai ellentmondásosnak bizonyultak. A felperes szerint az iratellenesen megállapított tényállás következtében az eljárt bíróságok téves jogi következtetést vontak le, ami a pereszteségét eredményezte, mindemellett a tényállást annak ellenére is az iratokkal ellentétesen rögzítette a másodfokú bíróság, hogy a jogerős ítélet meghozatalakor már rendelkezésre állt a szinte azonos tényállás mellett meghozott referenciahatározat, amely a tényállásra vonatkozóan is iránymutatást nyújtott.
- [8] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, részletesen cáfolva a felperes felülvizsgálati kérelmében előadottakat.
- [9] Az indítványozó tanács indítványában rámutatott: a Kúria már a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 206. § (1) bekezdése és a régi Pp. 270. § (2) bekezdésének egybevetésével kialakította azt az álláspontját, amely szerint nem állapíthat meg jogszabálysértést, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja (BH 1994.221., BH 1994.195., BH 1994.86.). Megalapozhatja viszont a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének a megsértését a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése (BH 1994.196.), az, ha a bíróság által megállapított tényállás iratellenes, hiányos vagy logikai ellentmondásokat tartalmaz (BH 1994.85., BH 1993.768.). A felülvizsgálati eljárásban tehát a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a másodfokú bíróság mérlegelési tevékenysége, illetve annak esetleges hiányosságai elérik-e azt a mértéket, amely megvalósítja a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének az ügy érdemére kiható sérelmét.
- [10] A Kúria a régi Pp. 206. § (1) bekezdése alkalmazásában kialakult, de a Pp. 279. § (1) bekezdésének azonos szabályozása miatt e rendelkezés alkalmazásában is irányadónak tekintett jogértelmezést fenntartotta. Ennek megfelelően az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, és akkor állapítható meg ez okból a jogerős ítélet jogszabálysértő volta, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, mégpedig kizárólag a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (Pfv.21.474/2011/10., megjelent BH 2013.119. számon is; Gfv.30.675/2016/5.). A Pp. 279. § (1) bekezdésének nyilvánvaló okszerűtlenség, logikátlanság miatti, a Kúria által a felülvizsgálati eljárásban megállapítható megsértése és a felülmérlegelés lehetősége abban az esetben áll fenn, ha a másodfokú bíróság a Pp. 369. § (3) bekezdés a) vagy b) pontja alapján elvégzi a bizonyítékok egyenkénti és a maguk összességében való értékelését, de abból olyan ténybeli következtetésre jut, amely a bizonyítékok alapján egyértelműen kizárt.
- [11] A Pp. 279. § (1) bekezdésének sérelmét jelenti és módot adhat a „felülmérlegelésre” az is, amennyiben a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem teljeskörűen veszi figyelembe, azok közül egy vagy több bizonyítékot kiragad és a többi bizonyítékkal való megfelelő összevetés nélkül értékeli, és ezért jut a bizonyítékok összességében való értékelése esetén helyes következtetéstől eltérő következtetésre a tényállás megállapítása, illetve az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás módosítása során (Pfv.21.693/2019/6.).
- [12] A fentiekől eltér az az eset, amikor a Pp. 279. § (1) bekezdésének a sérelme oly módon valósul meg, hogy a másodfokú bíróság a tényállás megállapítását és/vagy az annak alapjául szolgáló bizonyítékok mérlegelését és értékelését elmulasztja, amely a felülmérlegelés lehetőségét kizárja, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára utasítását eredményezi (Pfv.20.202/2020/4.).
- [13] A Kúria a referenciahatározat [57] és [58] bekezdésében azt róta fel a másodfokú bíróságnak, hogy a jogerős részítélet szerint az elsőfokú bíróság az ítélet alapjául szolgáló tényállást helyesen állapította meg, jogi következtetéseit mégis attól eltérő tényállásra alapította, és a jogerős részítéletben felsorolt okirati bizonyítékokon kívül az összes többi, a felek jogviszonyában releváns becsatolt iratot meg sem említette, így nem állapítható meg, hogy azokat a mérlegelés körébe vonta. A referenciahatározat [59]–[66] bekezdéseiből kitűnően arra a következtetésre jutott, hogy e mulasztás folytán a Kúria a másodfokú bíróság bizonyítékértékelési tevékenységének okszerűtlen volta miatt a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok egybevetését és mérlegelését,

a jogerős ítéleti tényállás módosítását minden korlátozás nélkül elvégezheti. Módja van tehát a bizonyítékok felülmérlegelésére és a tényállás módosítására akkor is, ha a perben rendelkezésre álló bizonyítékok nem egybehangzóak, azonban „jelentősebb mértékben” valamelyik fél tényelődadását támasztják alá {referenciahatározat, Indokolás [66] és a referenciahatározat elvi tartalma}, azaz ha a lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható arra vonatkozóan, hogy a bizonyító fél a perben tett tényállításait bizonyította-e, mint a jogerős ítélet szerinti következtetés.

- [14] A Kúria indítványozó tanácsa előtti és a referenciahatározat alapjául szolgáló eljárásban a felperes – akinek a személye azonos a két ügyben – azonos tartalmú szerződéses jognyilatkozatok alapján létrejött jogviszonyokból származó, azonos jogi alapon előterjesztett igényt érvényesít. A jogvita elbírálása során többségében azonos bizonyítékok állnak rendelkezésre és a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján mindkét ügyben azonos ténybeli következtetésre jutott. A felperes mindkét felülvizsgálati eljárásban megjelölte megsértett jogszabályi rendelkezésként a Pp. 279. § (1) bekezdését, arra hivatkozva, hogy a másodfokú bíróság bizonyítékértékelése és a bizonyítékokból levont következtetése okszerűtlen. Álláspontja alátámasztására ez okból az indítványozó tanács előtt folyamatban lévő eljárásban a felperes a referenciahatározatra kiemelten is hivatkozott és kérte a jogerős ítéletben megállapított tényállás felülmérlegelését.
- [15] Az indítványozó tanácsnak a felülvizsgálati eljárásban tehát állást kell foglalnia abban a kérdésben, hogy a másodfokú bíróság mérlegelési tevékenysége, illetve annak esetleges hiányosságai elérik-e azt a mértéket, amely alapján az nyilvánvalóan okszerűtlennek, így a Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltakkal ellentétben állónak, ezáltal a Pp. 406. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálatot megalapozóan jogszabálysértőnek minősül. Ennek során azonban jelentősége van annak, hogy a másodfokú bíróság által mérlegeléssel megállapított tényállás még abban az esetben is, ha a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem teljeskörűen veszi figyelembe – azok közül egy vagy több bizonyítékot kiragad és a többi bizonyítékkal való megfelelő összevetés nélkül értékeli – csak akkor mérlegelhető felül, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni, vagy akkor is, ha a perben rendelkezésre álló bizonyítékok nem egybehangzóak ugyan, de jelentősebb mértékben a másodfokú bíróság által megállapítottaktól eltérő tényállást támasztanak alá. A Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértése és így a nyilvánvaló okszerűtlenség fogalmának, a felülmérlegelés lehetőségének szűkebb, vagy tágabb értelmezése eltérő eredményre vezethet. Az indítványozó tanácsnak a felülvizsgálati kérelem elbírálásához valamelyik jogértelmezést megjelenítő kúriai joggyakorlattól mindenképpen el kell térnie, mert állást kell foglalnia abban, hogy milyen esetben van mód a bizonyítékok Kúria általi felülmérlegelésére, ezért a jogegység érdekében lefolytatott jogegységi eljárás nem mellőzhető.
- [16] Erre tekintettel az indítványozó tanács arra kérte a Kúria Jogegységi Tanácsát, hogy határozatában mondja ki: a referenciahatározatban kifejtett jogértelmezés nem tartható fenn, mert az lényegében korlátlan felülmérlegelést tesz lehetővé a Kúria számára, és a Pp. 279. § (1) bekezdésének alkalmazása körében – fenntartva a Kúria következetes gyakorlatát – akként foglaljon állást, hogy a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértése a bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésére hivatkozva a felülvizsgálati eljárásban akkor állapítható meg, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni.

II.

- [17] A legfőbb ügyész nyilatkozata szerint a referenciahatározattól való eltérés és a korábbi joggyakorlat fenntartása indokolt, amely szerint a bizonyítékok felülmérlegelésére akkor van lehetőség, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni.
- [18] A legfőbb ügyész nyilatkozatában rámutatott, hogy a Pp. 263–264. §-aihoz fűzött jogalkotói indokolás lényege szerint a bizonyítás a tényállás szabad megállapításának elvére épül, amely a szabad bizonyítási rendszerben mutatkozik meg. A bizonyítékok mérlegelésének szabadsága nem terjedhet túl a rendelkezésre álló peradatok logika szabályainak megfelelő értékelésén, amelyet az ítélet indokolása mutat be. A mérlegelés a bíróság „perbeli cselekménye”, lényegét tekintve egy következtetési művelet. A mérlegelési tevékenységről a bíróság az indokolásban ad számot, egyúttal az indokolás lehetővé teszi per- és jogorvoslat során a mérlegelés megfelelőségének ellenőrzését. A jogalkotó a bizonyítékok értékelését és a tényállás megállapítását az alsóbb fokú bíróságok hatáskörébe utalta. Az elsőfokú bíróság közvetlenül hallgatja meg a feleket és a tanúkat, veszi fel a bizonyítékokat, így a legátfogóbb képpel rendelkezik a tényállásról. A másodfokú bíróság a fellebbezés keretében még korlátozottan felülvizsgálhatja a tényállást és a bizonyítékok értékelését. A Kúria feladata ezzel szemben annak vizsgálata, hogy az alsóbb fokú bíróságok a tényállás megállapítása során helyesen alkalmazták-e a jogszabályokat. A felülvizsgálat ugyanis a jogerős határozat jogkérdésben állított hibájának orvoslására szolgáló rendkívüli

jogorvoslat, amelynek tárgya a jogerős döntés jogszabályoknak való megfelelésének vizsgálata a felülvizsgálati kérelemben állított jogsértés körében.

- [19] Mind a régi Pp., mind pedig a Pp. csak az ügy érdemére kiható anyagi jogi vagy eljárási jogszabálysértés fennállása esetén teszi lehetővé a felülvizsgálat lefolytatását. Eljárási jogszabálysértést eredményez, ha az alsóbb fokú bíróságok a tényállást nem a kellő, az ítélethozatalt megalapozó mértékben tárták fel; ha a megállapított tényállás a lefolytatott bizonyítás anyagától eltér, iratellenes, illetőleg ha a bíróság a bizonyítékok egybevetése és értékelése során kirívóan okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott. A régi Pp. 275. § (1) bekezdése, illetve a Pp. 413. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban (utólagos) bizonyítás felvételének nincs helye, így a Kúria a rendelkezésre álló iratok alapján dönt, mégpedig a per során közvetlenül rendelkezésre álló bizonyítékokból nyert tényekre alapítottan. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria nem végezhet szabad mérlegelést az alsóbb fokú bíróságok helyett, hanem kizárólag a jogszabálysértések vizsgálatára szorítkozhat. Az eljárás során új tényeket és bizonyítékokat nem lehet előterjeszteni, ezért a Kúria a jogerős ítéletben megállapított tényálláshoz kötve van, fő szabály szerint nem vizsgálhatja és értékelheti újra a bizonyítékokat, nem módosíthatja a bíróság által levont ténybeli következtetéseket. Kivétel ez alól, ha a tényállás hiányos, ellentmondásos, vagy nyilvánvalóan okszerűtlen. A diszkrecionális döntések felülvizsgálata korlátozott, mert a mérlegelési jogkörben hozott döntés esetén csak a mérlegelés jogszerűsége értékelhető, és a bíróság nem helyettesítheti a jogerős ítéleti döntésben kifejtett értékelést a sajátjával. A jogszabálysértés vizsgálata során a felülvizsgálat kizárólag arra terjed ki, hogy az alsóbb szintű bíróság megsértett-e valamilyen anyagi jogi vagy eljárásjogi szabályt.
- [20] A legfőbb ügyész hivatkozott a Kúria Pfv.21.417/2013/4. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz tárgyában hozott 3195/2015. (X. 14.) AB határozatra is, amely elvi érveléssel mutatott rá, hogy „[...] az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése nem rögzít semmilyen elvárást a bizonyítás rendszerét, szabályait illetően [...]. A felülmérlegelés tilalma a közvetlenség nem kodifikált, az eljárásjogi szabályokból levezetett elvével hozható összefüggésbe. [...] Sem a felülmérlegelés abszolút tilalma, sem az alól meghatározott kör kivételek léte a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogból nem vezethető le {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [83]}” {3195/2015. (X. 14.) AB határozat, Indokolás [25]}
- [21] A Pp. indokolása szerint a bizonyítás eredményének mérlegelését illetően a törvény csak az okszerűtlen mérlegelés felülbírálatát engedi meg, vagyis a bizonyítás eredményének mérlegelése csak akkor változtatható meg, ha az okszerűtlen, azaz jogszabálysértő, jogszabálysértés megállapítása nélkül a mérlegelés megváltoztatására nincs lehetőség. Ezzel szemben az anyagi jogi mérlegelési jogkör gyakorlása tekintetében a másodfokú bíróságot felülmérlegelésre is jogosítja a törvény. A Gfv.30.254/2023/6. számú határozat (megjelent BH 2024.64. számon is) erre alapítottan tartalmazza, hogy a Pp. a másodfokú eljárásban a régi Pp. szerinti korlátlan felülvizsgálati jogkört leszűkítette, és a felülmérlegelésre csak a bizonyítás eredményének okszerűtlen, jogszabálysértő mérlegelése esetén van lehetőség; e határozatban a Kúria azt is kimondta, hogy a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére okot adó nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés akkor állapítható meg, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettel eltérő következtetésre lehetne jutni. Hasonló jogértelmezést tartalmaz a Kúria Gfv.30.250/2021/5. számú ítélete is. Azzal, hogy a jogalkotó a másodfokú eljárásra is kiterjesztette a felülmérlegelés körében a Kúria eljárásai során alkalmazott alapelveket, egyúttal az is következik, hogy az ennél szűkebb, a jogerős határozat jogkérdésben állított hibájának az orvoslására szolgáló rendkívüli jogorvoslatban sem lehet tágabban meghatározni a felülmérlegelés kereteit. Ha a felülmérlegelés lehetőségének a referenciahatározatban írtak szerinti kiterjesztésével lehetőség nyílna a jogerős döntéstől eltérő következtetés megállapítására, úgy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok eltérő rendszerű, a felek aktív részvételével zajló, garanciákkal védett eljárása nélkül döntené el véglegesen a jogvitát. Ez azonban sem a jogbiztonság, sem a tisztességes eljárás, sem pedig a közvetlenség alaptörvényi elvével nem egyeztethető össze, és ellentétes a közvetlen bizonyításból levonható bírói meggyőződés követelményével.
- [22] Végül a legfőbb ügyész utalt arra is, hogy a Pp. 424. §-ához fűzött jogalkotói indokolás által is megerősítetten változatlan maradt a korábbi, az indítványban is bemutatott joggyakorlat, így a régi Pp. gyakorlatában kialakult, de a hatályos Pp. esetén is alkalmazott, irányadó joggyakorlat szerint a bizonyítékok okszerű mérlegelése felülvizsgálattal változatlanul nem támadható. Megalapozatlan azonban a jogerős ítélet abban az esetben, ha a megállapított tényállás a lefolytatott bizonyítás anyagától eltér, iratellenes, illetőleg, ha a bíróság a bizonyítékok egybevetése és értékelése során kirívóan okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott. A felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hiba, a nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés akkor állapítható meg, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettel eltérő következtetésre lehet jutni [Pfv.21.017/2022/16., Pfv.21.474/2011/10. (megjelent BH 2013.119. számon is), Pfv.21.965/2018/8. (megjelent BH 2020.324. számon is)].
- [23] A felperes nyilatkozatában az előzetes döntéshozatali indítvány elutasítását és a referenciahatározatban kifejtett jogértelmezés fenntartását kérte.

[24] A felperes álláspontja szerint abból kell kiindulni, hogy a Pp. 406. § (1) bekezdése alapján a Kúria felülbírálati jogköre kizárólag az ügy érdemére kiható jogszabálysértés, valamint a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés vonatkozásában állhat fenn. A Kúria felülvizsgálati jogköre így lényegesen szűkebb, mint a másodfokú bíróság felülbírálati jogköre, ugyanakkor ha a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél az ügy érdemére kiható jogszabálysértést megjelöli, a Pp. 406. § (1) bekezdésének helytálló értelmezése alapján a Kúriának a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogszabálysértést teljeskörűen vizsgálnia kell. A Pp. hivatkozott §-a ugyanis az ügy érdemére kiható jogszabálysértés megjelölése esetén nem korlátozza tovább a Kúria felülvizsgálati jogkörét, nem köti azt további feltételek teljesüléséhez. Az előzetes döntéshozatali indítvány a Pp. 406. § (1) bekezdésében megjelölt felülvizsgálati jogkör indokolatlan és jogszabályba ütköző szűkítését jelentené, amennyiben a Kúria felülvizsgálati jogkörét tovább szűkítenék azáltal, hogy a Pp. 279. § (1) bekezdésének sérelmére hivatkozás esetén sem vizsgálhatja teljeskörűen a Kúria a másodfokú bíróság által nyilvánvalóan okszerűtlenül megállapított tényállást. Amennyiben a jogerős ítélet nyilvánvalóan jogszabálysértő, a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél pedig erre kifejezetten hivatkozik, azonban a Kúria eljárásjogi önkorlátozás alapján elzárkózik annak érdemi vizsgálatától, akkor a saját felülvizsgálati hatáskörét üresíti ki a Pp. 406. § (1) bekezdésével ellentétesen. A felperes hivatkozott arra is, hogy a felülvizsgálati eljárás ugyan nem az anyagi igazság feltárására, hanem a jogszabálysértések korrekciójára szolgál, az előzetes döntéshozatali indítványban javasolt jogértelmezés azonban a rendkívüli jogorvoslathoz való jogot kiüresíti, és a jogbiztonság sérelmét is eredményezi tekintettel arra, hogy az ügy érdemére kiható jogszabálysértés esetén sem élhet a jogaiban sértett fél a rendkívüli jogorvoslat lehetőségével.

III.

- [25] A tényállás megállapításáról, e körben a bizonyítás eredményének mérlegeléséről a Pp. 279. §-a rendelkezik, az (1)–(2) bekezdése a bizonyítékok szabad bírói mérlegelését, a (3) bekezdése a szabad belátás szerinti döntést szabályozza.
- [26] A Pp. 279. § (1) bekezdése szerint „[a] bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg”. A (2) bekezdés a fél és képviselője egymással ellentétes nyilatkozatának értelmezésében foglal állást: ha a per során a félnek és képviselőjének tényállításai eltérőek, ezt a bíróság akként értékeli, mintha magának a félnek a tényállításai lennének eltérők.
- [27] A miniszteri indokolás visszautal a régi Pp. 206. §-ára: „[a] törvény a hatályos [rég]i Pp. 206. §-ban foglalt, a bizonyítékok szabad mérlegelésének elvén nem változtat, azonban tömörebben foglalja össze a hatályos szabályokat. Emellett a törvény a bizonyítás eredményének mérlegelése szabályai között kezeli azt az esetet, ha a fél és képviselőjének nyilatkozata eltérne egymástól: ezt a bíróság úgy értékeli, mintha a félnek a tényállításai lennének eltérőek. A törvényben rögzített bizonyítékok szabad mérlegelésének elve egyenes következménye a szabad bizonyítás elvének, hiszen a kötetlenség nemcsak az igénybe vehető bizonyítási eszközök terén valósul meg, hanem a bizonyítás eredményének szabad mérlegelése kapcsán is. A bizonyítékok szabad mérlegelése során a bíróság értékeli, hogy a felek tényállításait az általuk rendelkezésre bocsátott bizonyítékok alátámasztották-e vagy sem. A bíróság által meghatározott tényállás akkor felel meg az eljárásjogi jogszabályoknak, ha az összhangban áll a periratokkal, okszerű és helyes következtetéseken nyugszik. [...] A bíróság szabad mérlegelésének korlátját az indokolási kötelezettség alkotja. A bíróság az ítéletben, illetve más határozatában köteles megjelölni a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett körülményeket, különösen azokat az okokat, amelyek miatt valamely tény nem talált bizonyítottnak, vagy amely miatt több bizonyíték közül egyeseket figyelmen kívül hagyott, míg másoknak jelentős bizonyító erőt tulajdonított. Összefoglalóan: a bizonyító adatokat a bíróság egyenként és összességükben is értékeli, megvizsgálja és összehasonlítja bizonyító erejüket, figyelembe veszi összefüggéseiket és ellentmondásaikat, és ennek eredményeként alakítja ki a saját meggyőződését, melyet ténymegállapítások formájában rögzít a határozata indokolásában”.
- [28] A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok szabad mérlegelésére vonatkozó előírást a Kúria felülbírálati hatáskörével, a tényállás megállapítása körében a Pp. 422. §-a (a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye), a Pp. 423. §-a (a felülvizgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbíralt tényekre terjedhet ki), illetve a Pp. 424. § (1) és (3) bekezdésével együttesen kell értelmezni.
- [29] A miniszteri indokolás a Pp. 422. §-a és 423. §-a rendelkezését a kérelemhez kötöttség alapelveire és a felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslati jellegére vezeti vissza: a felülvizgálat csak a jogerős ítélet meghozataláig

bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki, azaz a felülvizsgálati eljárás jellege szerint a döntés korlátja maga a jogerős ítélet, és az abban foglaltak.

- [30] Ebből következik a Pp. 424. § (1) és (3) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban meghozható döntés tartalma: „[h]a a felülvizsgálni kért határozat a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt, illetve a határozat jogkérdésben nem tért el a Kúria hivatkozott, közzétett határozatától, a Kúria a megtámadott határozatot hatályában fenntartja”, illetve, „[ha] a határozat az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő, illetve jogkérdésben eltér a Kúria hivatkozott, közzétett határozatától a Kúria a határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hoz, egyébként az ügyben eljárt első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja”. „A törvény elfogadva a kialakult és a joggyakorlat által visszaigazolt szabályozást, fenntartja a felülvizsgálat során hozható határozatok típusának, jellegének és joghatásának szabályait. A törvény szerint a Kúriának továbbra is lehetősége lesz hatályában fenntartani a megtámadott határozatot az ügy érdemére ki nem ható jogszabálysértés esetében. [...] Az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés eseteit a bírói gyakorlat kidolgozta, annak megítélése függ az adott ügy sajátosságától, az eljárási körülményektől. Ezen okokat sokféleségük miatt az eljárási törvénybe tételesen felsorolni lehetetlen, ezért a törvény csak az alapvető eljárási elvet rögzíti. Amennyiben a Kúria eljáró tanácsa azt állapítja meg, hogy a felülvizsgálat oka fennáll, érdemi döntése attól függ, hogy a megfelelő határozat meghozatalához rendelkezésre állnak-e a szükséges adatok és tények. Abban az esetben, amennyiben ezek rendelkezésre állnak, akkor a jogerős határozat részbeni vagy teljes hatályon kívül helyezése mellett (az elbírált határozattól függően ítélettel vagy végzéssel) a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hozhat. [...]” (Pp. miniszteri indokolása).

IV.

- [31] A Pp. a tényállás megállapítása körében lényegében változatlan tartalommal és szövegezéssel vette át a korábbi szabályokat, amelyeket a 2018. január 1-je előtt indult perekben a régi Pp. 206. §-a tartalmazott.
- [32] A régi Pp. 206. § (1) bekezdése szerint „[a] bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el”. A régi Pp. 206. § (2) bekezdése szerint „[a] per adataival egybevetett mérlegelés alapján a bíróság azt is meggyőződése szerint itéli meg, hogy milyen jelentőséget kell tulajdonítani annak, ha a személyes megjelenésre idézett fél nem jelent meg, vagy a fél vagy képviselője valamely felhívásnak nem tett eleget, a hozzáintézetett kérdésre nem felelt, vagy kijelentette, hogy valamely tény valóságáról nincs tudomása, vagy arra nem emlékszik”. A régi Pp. miniszteri indokolása szerint „[a] 206. § a bizonyítási eljárás eredményének, valamint a felek perbeli magatartásának és nyilatkozatának szabad mérlegelését biztosítja.”
- [33] A Legfelsőbb Bíróság, majd a Kúria felülvizsgálati hatásköréről ezekben az ügyekben a régi Pp. többször módosított XIV. Fejezete rendelkezett.
- [34] A régi Pp. 1993. január 1-jén hatályba lépett, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényben és az ehhez kapcsolódó jogszabályokban a felülvizsgálati eljárás megteremtéséről szóló 1992. évi LXVIII. törvény 15. §-ával megállapított 275. § (1) bekezdése a rendelkezésre álló iratok, illetve benyújtott okiratok mellett lehetőséget adott további okiratok csatolására vagy bemutatására, ezt meghaladóan bizonyítás felvételének nem volt helye. A Pp. 275/A. § (1) bekezdése szerint „[h]a a felülvizsgálni kért határozat a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt, a Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatot hatályában fenntartja”. A Pp. 275/A. § (1) bekezdése szerint „[ha] a határozat – az (1) bekezdésben foglalt eljárási szabály megsértésének kivételével – jogszabályt sért, és a döntéshez szükséges tények megállapíthatóak, a Legfelsőbb Bíróság a jogszabálysértő határozat helyett a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hoz, egyébként a jogszabálysértő határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és az ügyben eljárt első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja”. Az 1992. évi LXVIII. törvény 15. §-ához fűzött miniszteri indokolás kifejezetten kitért a jogszabálysértésen alapuló perorvoslati jelleg miatti korlátozott bizonyításra: „a törvényjavaslat [...] a felülvizsgálati eljárásban csak okirati bizonyítást enged, további bizonyítási eszközöket itt már nem lehet igénybe venni. Az okirati bizonyítás keretében a Legfelsőbb Bíróság a feleket felhívhatja további okiratok csatolására vagy bemutatására, egyébként a Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján dönti el, hogy a felülvizsgálati kérelemmel megtámadott határozat megfelel-e a jogszabályoknak. [...] A jogerő intézménye a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény. A jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadó voltához alapvető érdek fűződik. Ez indokolja azt, hogyha a felülvizsgálati kérelemmel megtámadott határozat a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés

történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt, a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati vagy csatlakozó felülvizsgálati kérelmet elutasítva a megtámadott határozatot hatályában fenntarthatja [Pp. 275/A. § (1) bekezdés]. Ha a jogszabálysértés súlya következtében a törvényességhez fűződő érdek háttérbe szorítja a jogerőhöz fűződő érdeket, a Legfelsőbb Bíróság kasszációs vagy reformációs jogkörében eljárva orvosolja a jogszabálysértést [Pp. 275/A. § (2) bekezdés]. A törvényjavaslat szerint a Legfelsőbb Bíróság kasszációs jogköre tehát jobban kifejezésre juttatja, hogy a felülvizsgálati eljárás nem második fellebbezési eljárás. A Legfelsőbb Bíróság mind az első, mind a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasíthatja, ha ennek a törvényjavaslatban meghatározott feltételei fennállnak. [...] A perek ésszerű időn belüli befejezését – amit nemzetközi kötelezettségvállalásunk is előír – az segíti elő, ha a Legfelsőbb Bíróságnak nemcsak kasszációs, hanem reformációs jogköre is van. A reformációs jogkör biztosítása esetén a Legfelsőbb Bíróság – ha a megfelelő adatok rendelkezésre állnak – a pert befejezheti azzal, hogy a jogszabályoknak megfelelő határozatot hoz.”

- [35] A régi Pp. 1998. január 1-jén hatályba lépett, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról szóló 1997. évi LXXII. törvény 25. §-ával megállapított 275. § (1) bekezdése megszüntette a további okiratok benyújtásának lehetőségét és egyértelműen kimondta, hogy „[a] felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt”. A törvény 25. §-ához fűzött miniszteri indokolás szerint „[a régi Pp.] 275. § (1) bekezdésének módosításával a törvény egyértelművé teszi: a felülvizsgálati eljárás jogkérdések elbírálására korlátozódik, ezért ténybeli bizonyítás felvételének helye nincs. Ezen eljárás nem szolgálhat a felek korábbi, a bizonyítási eljárás során elkövetett mulasztásainak pótlására (különösen nem diszkriminatívan: csak az írásbeli bizonyíték adható jelenleg elő). Ha a felülvizsgáltni kért határozat jogerőre emelkedése után szerez a fél új tényekről tudomást, az irányadó szabályok szerint perújítást kezdeményezhet.”
- [36] A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról szóló 2005. évi CXXX. törvény 14. §-ával megállapított 275. § (1) bekezdése érdemi változást nem jelentett, a 14. §-hoz fűzött miniszteri indokolás szerint „a törvény pontosítja a [régij] Pp. 275. §-a (3) bekezdésének szövegét, valamint – tekintettel arra, hogy a jövőben pusztán jogszabálysértésre is lehet alapozni a kérelmet – felhatalmazza a Legfelsőbb Bíróságot, hogy az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással nem bíró eljárási szabálysértés esetén is hatályában fenntartsa a támadott határozatot.”

V.

- [37] A Kúria Jogegységi Tanácsa abból indul ki, hogy sem a Pp. 424. § (1) és (3) bekezdése, sem a régi Pp. 275. § (3)–(4) bekezdése [korábban 275/A. § (1)–(2) bekezdése] kifejezetten nem korlátozza a Kúriát abban, hogy az ügy érdemére kiható jogszabálysértés esetén – ha a döntéshez szükséges tények megállapíthatók – reformatórius eljárásban az első- vagy másodfokon hozott határozat helyett a tényállás megváltoztatásával új határozatot hozzon. A felülvizsgálati eljárásban ugyanis a Kúria a jogerős ítéletben megállapított tényálláshoz – eltérően a büntetőeljárástól [a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 650. § (2) bekezdés] – nincs kötve. A felülmérlegelés lehetőségének korlátai – ahogyan arra a Pp. indokolása is utal – a felülvizsgálati eljárás sajátosságaira tekintettel a bírósági gyakorlatban alakultak ki. Ezt támasztja alá a Pp. 422. §-a és a Pp. 423. § (2) bekezdése, amely kizárja a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítást, illetve az utóbb felmerült tények figyelembevételét.
- [38] A Pp. 406. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálatot jogszabálysértésre (ideértve azt az esetet is, amikor a jogszabálysértés a Kúria közzétett határozatában kifejtett jogértelmezésből adódik) hivatkozással lehet kérni, és a Kúria a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján – összevetve a Pp. 424. § 2026. január 1-jétől hatályos (3a) bekezdésében foglaltakkal is – abban az esetben élhet reformatórius jogkörével, ha a határozat az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő (ideértve azt az esetet is, ha jogkérdésben eltér a Kúria közzétett határozatától). Ebből okszerűen következik az is, hogy ha a tényállás megállapítása körében az ügy érdemére kiható jogszabálysértés nem történt, a Kúria a jogerős ítéletben megállapított tényálláshoz kötve van.
- [39] A Legfelsőbb Bíróság, majd a Kúria a régi Pp. 206. § (1) bekezdésére, illetve a Pp. 279. § (1) bekezdésére alapított felülvizsgálati kérelmek tárgyában több száz határozatot hozott, és több tucat határozatot a Kúriai Döntések (korábban: Bírósági Határozatok) című folyóiratban is megjelentetett. Ennek a széles körű bírósági gyakorlatnak az alapjait a felülvizsgálati eljárás törvénybe iktatását követő néhány évben közzétett határozatok vetették meg, és a későbbi gyakorlat az ekkor kialakultak mentén egységesült.
- [40] A Legfelsőbb Bíróság a Pfv.20.433/1993. számú ügyben hozott határozatában (megjelent BH 1994.86. számon) ugyancsak elvi élel mondta ki: „[h]a a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt

sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. § megsértésével állapította meg, a Pp. 275/A. §-a (2) bekezdése alkalmazásának akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat – azok egybevetése során – nem a maguk összességében értékelte, s ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz”.

- [41] A Legfelsőbb Bíróság a Pfv.20.976/1993. számú ügyben hozott határozatában (megjelent BH 1993.507. számon) kimondta, hogy az adott perben a bizonyítékok eltérő mérlegelésére csak akkor lett volna lehetőség, „ha olyan iratellenes vagy a bizonyítékok logikai egységével össze nem férő megállapítást, illetőleg a bizonyítás lefolytatására vonatkozó szabályt sértő eljárási cselekményt észlelt volna, amely a jogi következtetésre is kiható tényállásbeli változást eredményezhetett volna”.
- [42] A Legfelsőbb Bíróság a Pfv.20.975/1993. számú ügyben hozott határozatában (megjelent BH 1994.76. számon) már elvi érveléssel mondta ki, hogy „[a] bizonyítékok mérlegelése, a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt szabályok megsértése azonban általában csak olyan kivételes esetekben szolgálhat alapul a felülvizsgálathoz, amikor a bíróság iratellenes, ellentmondó, a per adataiból okszerűen nem következő megállapítást tett, vagy a bizonyítási eljárás lefolytatására vonatkozó lényeges szabályok megsértésével helytelen ténybeli következtetésre jutott”. (Hasonlóképpen foglalt állást a Pfv.20.166/1994. számú ügyben, megjelent BH 1995.103. számon.)
- [43] A Legfelsőbb Bíróság a Pfv.20.708/1993. számú ügyben hozott határozatában (megjelent BH 1994.195. számon) rámutatott: „[a] felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelése körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincsen nyilvánvalóan helytelen következtetés. [Pp. 270. § (1) bekezdés, 206. § (1) bekezdés]. [...] A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelése körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelésénél nincse-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.”
- [44] A Legfelsőbb Bíróság a Pfv.20.716/1993. számú ügyben (megjelent BH 1994.196. számon) úgy fogalmazott, hogy „[a] felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelése körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a lefolytatott bizonyítás adatainak szembeállítására, újabb összehasonlítására. Vizsgálhatja azonban a Legfelsőbb Bíróság azt, hogy a mérlegelés eredményét meghatározó indokok tarthatók-e, nincse-e bennük nyilvánvalóan helytelen következtetés”. A bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése pedig azt jelenti, hogy „a bizonyítékok egybevetéséből, azok összességükben való értékelésükből [...] egyértelműen megállapítható” volt az a tény, amelynek fennálltát a jogerős ítélet nem látta megállapíthatónak.
- [45] A Legfelsőbb Bíróság a Pfv.21.261/1993. számú ügyben hozott határozatában (megjelent BH 1994.247. számon) kiemelte: „[a] bizonyítás eredményének a mérlegelésére vonatkozó jogszabály sérelméről [...] csak akkor lehet szó, ha a bíróság által megállapított tényállás az iratok tartalmával ellentétes (iratellenes), illetőleg a bíróság a bizonyítékok egybevetése és összességükben való értékelése során nyilvánvalóan helytelen, logikailag ellentmondó következtetésre jutott”.
- [46] A Legfelsőbb Bíróság a Pfv.20.016/1995. számú ügyben hozott határozatában (megjelent BH 1997.340. számon) úgy foglalt állást, hogy „a felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelése körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a lefolytatott bizonyítás adatainak szembeállítására, újabb összehasonlítására. Vizsgálhatja azonban a Legfelsőbb Bíróság azt, hogy a mérlegelés eredményét meghatározó indokok tarthatók-e, nincse-e bennük nyilvánvalóan helytelen következtetés. Ez a vizsgálat akkor végezhető el, ha a jogerős ítélet indokolása megfelel a Pp. 221. §-a (1) bekezdésének. A felperes marasztalása a felülvizsgálat keretében azért jogszabálysértő [Pp. 270. § (1) bekezdés], mert az ítélet az indokolásában nem utal azokra a bizonyítékokra, amelyeken a megállapított tényállás alapul, nem tér ki azokra az okokra, amelyek alapján a felperesnek az alperes viszonykeresetével szemben előterjesztett védekezését elbírálta, következésképpen a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban nem volt abban a helyzetben, hogy állást foglaljon arról: a jogerős ítélet a támadott részében a Pp. 206. § megfelelően értékelte-e a per bizonyítékait”.
- [47] A Legfelsőbb Bíróság a Pfv.23.142/1997. számú ügyben hozott határozatában (megjelent BH 1999.261. számon) úgy ítélte, hogy mivel „az I. r. alperes olyan új bizonyítékokat jelölt meg, amelyek alkalmasak lehetnek a perbeli tényállásai igazolására, s a bizonyítási eljárás kiegészítését követően lehetőség nyílhatott volna arra, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a bizonyítékok együttes mérlegelése alapján állapítsa meg az irányadó tényállást. Miután a másodfokú bíróság a védekezésében foglaltak bizonyításától az I. r. alperest elzárta, ítélete megalapozatlan és ez okból jogszabályt sért”.
- [48] A Kúria Pfv.21.474/2011. számú ügyben hozott határozata (megjelent BH 2013.119. számon is) szerint „[a] felülvizsgálat, mint rendkívüli perorvoslat szabályainak egységes értelmezése szerint a bizonyítékok

felülmérlegelésének nincs helye, kivéve, ha a támadott határozat iratellenes vagy logikai ellentmondást tartalmaz, avagy a bíróság nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésén alapszik. Ehhez képest a Kúria kiemeli: amiatt nem minősül nyilvánvalóan okszerűtlennek a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet, hogy az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna. Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, mégpedig a támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni⁵⁰.

- [49] Amint arra mind az indítványozó tanács, mind a legfőbb ügyész – a joggyakorlatra, illetve a Pp. indokolására alapítottan – hivatkozott, a régi Pp. 206. § (1) bekezdésére alapított felülvizsgálat kapcsán kialakult joggyakorlat – a szabályozás lényegi változatlanlanságára tekintettel – a Pp. 279. § (1) bekezdésére alapított felülvizsgálat körében is fenntartandó. Ezt megerősíti a Kúria Gfv.30.037/2021/3. számú határozata (megjelent BH 2022.18. számon is), valamint számos további határozat (például: Pfv.21.213/2021/5., Gfv.30.190/2022/5., Pfv.20.585/2023/5., Pfv.20.512/2023/10., Pfv.20.256/2024/5., Pfv.20.077/2025/9.).
- [50] A Legfelsőbb Bíróság, majd a Kúria a felülmérlegelés tilalmát alapvetően abból vezette le, hogy a régi Pp. 206. § (1) bekezdése, illetve a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a tényállást a bíróság a meggyőződése szerint állapítja meg; erre a Pp. javaslatának miniszteri indokolása „a bizonyítékok szabad bírói mérlegelése” kifejezéssel utal. Ebből ugyanis az következik, hogy nem jogszabálysértő a tényállás megállapítása önmagában amiatt, hogy a bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint eljárva más következtetésre jut, mint amire a Kúria eljáró tanácsa a saját „meggyőződése szerint” jutna; jogszabálysértés hiányában pedig a támadott határozat hatályon kívül helyezésének vagy megváltoztatásának nincs helye. A Legfelsőbb Bíróság, majd a Kúria gyakorlata a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének, illetve a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértését tehát azokban az esetekben állapította meg, amikor a bizonyítékok, a felek nyilatkozatai, perbeli magatartása és az egyéb peradatok (a továbbiakban együtt: peradatok) „egybevetése, egyenként és a maguk összességében történő értékelése” követelmény azért sérült, mert egyértelműen felismerhető volt, hogy a jogerős ítéletet hozó bíróság a peradatokot nem valósághű módon vette figyelembe (iratellenesség), vagy azok értékeléséből a megállapított tényállás nem következhetett (nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelés). A nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelés tartalmi értelmezése körében a peradatok és az azokból az ítéleti tényállás megállapítása során levont következtetés összhangját vizsgálta.
- [51] A fentiekre tekintettel a Kúria Jogegységi Tanácsa a korábbi legfelsőbb bírósági és kúriai gyakorlattal összhangban úgy ítélte meg, hogy a felülmérlegelés tilalmából az következik, hogy a Pp. 279. § (1) bekezdése megsértése megállapítható, ha a jogerős ítélet tényállása iratellenes vagy egyértelműen felismerhető módon nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésen alapul. Nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésnek pedig az minősíthető, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozatban megállapított tényállástól eltérő következtetésre lehet jutni. Nem minősül tehát nyilvánvalóan okszerűtlennek a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítéletben megállapított tényállás, ha egyéb bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna. A Kúria ilyen esetekben a felülvizsgálatot a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapján végzi el.

VI.

- [52] A Kúria a referenciahatározatban – az indokolás [59] bekezdéséből kitűnően – arra az álláspontra helyezkedett, hogy az adott perben „[a] másodfokú bíróság részéről csak egyes bizonyítékok egyenkénti értékelése valósult meg és a bizonyítékok összességében történő értékelése elmaradt”. Ez volt az alapja annak, hogy a Kúria a Pp. 279. § (1) bekezdésének sérelmét megállapította, és a tényállást megváltoztatva hozta meg az ítéletét. Ez a megállapítás – a fentiekből is kitűnően – nem tér el a Legfelsőbb Bíróság és a Kúria irányadó gyakorlatától, amely ilyen esetben – tehát amikor a peradatok egybevetése elmaradt – megállapította a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének, illetve a Pp. 279. § (1) bekezdésének sérelmét.
- [53] A Kúria eljáró tanácsa döntésének elvi tartalmaként azonban azt állapította meg, miszerint „[a] perben rendelkezésre álló bizonyítékok bár nem egybehangzóak, de jelentősebb mértékben abba az irányba mutatnak, hogy az adós teljesítése megtörtént, [...] A teljesítés hiányát az alperes az ítéleti bizonyosságához szükséges szinten nem tudta bizonyítani, ezért a másodfokú bíróság bizonyítékértékelési tevékenysége okszerűtlen volt.” Ez a felülmérlegelés alapjául szolgáló következtetés a kialakult ítélkezési gyakorlattal és a Kúria közzétett határozataival ellentétes, túlmutat a nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelés tartalmi értelmezésén és a felülmérlegelés kereteit a jogszabályi korlátot meghaladóan kitéríti.
- [54] A Kúria Jogegységi Tanácsa a fentiekre tekintettel – a kötelező jogértelmezés megállapítása mellett – kimondta, hogy a Kúria Gfv.30.119/2023/9. számú határozata a továbbiakban kötelező erejűként nem hivatkozható.

VII.

- [55] Mindezekre tekintettel a Kúria Jogegységi Tanácsa a Bszi. 24. § (1) bekezdés c) pontja, 25. §-a, 32. § (1) bekezdés b) pontja, 33. § (1) bekezdés b) pontja, valamint a 40. § (1) és (2) bekezdései alapján, a bíróságok jogalkalmazása egységének biztosítása érdekében [Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdés] a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.
- [56] A Kúria Jogegységi Tanácsa a Bszi. 42. § (1) bekezdése alapján a jogegységi határozatot a Magyar Közlönyben, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében, a bíróságok központi internetes honlapján és a Kúria honlapján közzéteszi. A jogegységi határozat a bíróságokra – az indítványozó tanács kivételével – a Magyar Közlönyben történő közzététel időpontjától kötelező.

Budapest, 2026. április 20.

Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró, Dr. Csák Zsolt s.k. bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró, Dr. Gyarmathy Judit s.k. bíró, Dr. Kalas Tibor s.k. bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Suba Ildikó s.k. bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró, Dr. Tóth Kincső s.k. bíró, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. bíró

A Kúria Knk.I.39.147/2026/2. számú végzése

Az ügy száma:	Knk.I.39.147/2026/2.
A tanács tagjai:	Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke Dr. Heinemann Csilla előadó bíró Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró Dr. Figula Ildikó bíró Dr. Tóth Kincső bíró
A kérelmező:	kérelmező (cím)
Az ügy tárgya:	népszavazásra feltett kérdés hitelesítése
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a kérelmező
A felülvizsgálni kért jogerős határozat:	Nemzeti Választási Bizottság 408/2026. számú határozata

Rendelkező rész

A Kúria a kérelmező felülvizsgálati kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasítja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A kérelmező 2026. február 26. napján az alábbi népszavazásra javasolt kérdést nyújtotta be hitelesítés céljából a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB): „Egyetért-e azzal, hogy a Fidesz–KDNP, NER terrorszervezetek, és azok tagjai – mint a magyar nép közellenségei, butító, jogfosztó, kifosztó tevékenységük miatt méltatlanná váltak a magyar választópolgárok bármilyen szintű képviselőit – ezért soha ne indulhassanak európai parlamenti, magyar országgyűlési, valamint önkormányzati választásokon?”

- [2] Az NVB a 2026. április 17. napján kelt 408/2026. számú határozatával a népszavazásra javasolt kérdés hitelesítését megtagadta. A határozat jogorvoslati tájékoztatása szerint a határozattal szembeni bírósági felülvizsgálati eljárás során az ügyvédi képviselet kötelező.

A felülvizsgálati kérelem

- [3] Az NVB határozatával szemben jogi képviselő nélkül, személyesen eljáró kérelmező 2026. május 5. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [4] A kérelmező felülvizsgálati kérelme érdemi vizsgálatra alkalmatlan.
- [5] A népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 1. § (1) bekezdése szerint az e törvény hatálya alá tartozó eljárásokban a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) általános részét – az e törvényben foglalt eltérésekkel – alkalmazni kell. A Ve. 224. § (5) bekezdése értelmében a bírósági felülvizsgálati eljárásban az ügyvédi képviselet kötelező. A jogi szakvizsgálóval rendelkező személy – a szakvizsga bizonyítvány egyszerű másolatának csatolásával – saját ügyében ügyvédi képviselet nélkül is eljárhat.
- [6] A Kúria megállapította, hogy a kérelmező a felülvizsgálati kérelmét a Ve. 224. § (5) bekezdése, valamint a határozat jogorvoslati tájékoztatása ellenére ügyvédi képviselet igénybevétele nélkül, személyesen terjesztette elő, valamint nem utalt arra sem, hogy jogi szakvizsgálóval rendelkező személyként jogosult lenne a saját ügyében való eljárásra.
- [7] A Ve. 231. § (2) bekezdése szerint a bírósági felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani, ha azt a 224. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezés megsértésével nyújtják be.
- [8] Mindezekre tekintettel a Kúria a kérelmező felülvizsgálati kérelmét a Ve. 231. § (2) bekezdése alapján érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

A döntés elvi tartalma

- [9] A népszavazásra javasolt kérdés hitelesítését megtagadó határozat ellen jogi képviselő nélkül benyújtott felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani.

Záró rész

- [10] A Kúria a felülvizsgálati kérelemről az Nsztv. 1. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ve. 229. § (2) bekezdés és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 124. § (5) és Kp. 151. § (1) bekezdése alapján öt hivatásos bíróból álló tanácsban, közigazgatási nemperes eljárásban határozott.
- [11] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.
- [12] A Kúria végzése elleni további jogorvoslatot az Nsztv. 30. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. május 21.

Dr. Kalas Tibor s.k.
a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.
bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.
bíró

Dr. Tóth Kincső s.k.
bíró

IX. Határozatok Tára

A köztársasági elnök 100/2026. (V. 22.) KE határozata bírák felmentéséről

1. Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 89. § c) pontja és 90. § a) pontja alapján – az Országos Bírósági Hivatal elnökének javaslatára –,
lemondására tekintettel
dr. Altmayer Alexandrát 2026. augusztus 31-ei hatállyal
bírói tisztségéből felmentem.
2. Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 89. § c) pontja és 90. § h) pont ha) alpontja alapján – az Országos Bírósági Hivatal elnökének javaslatára –,
az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltésére tekintettel
dr. Nedró Erzsébetet 2026. december 5-ei hatállyal,
dr. Zsámberger Csabát 2026. december 12-ei hatállyal és
dr. Baksáné dr. Pál Ildikót 2026. december 30-ai hatállyal
bírói tisztségéből felmentem.
3. Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 89. § c) pontja és 90. § h) pont hb) alpontja alapján – az Országos Bírósági Hivatal elnökének javaslatára –,
nyugállományba helyezés iránti kérelmére tekintettel
*dr. Hammerné dr. Kiss Eleonórá*t 2026. október 31-ei hatállyal
bírói tisztségéből felmentem.
4. Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 89. § c) pontja és 90. § h) pont hd) alpontja alapján – az Országos Bírósági Hivatal elnökének javaslatára –,
nyugállományba helyezés iránti kérelmére tekintettel
dr. Kocsis Andreát és
dr. Tibold Ágnes Ilonát
2026. november 30-ai hatállyal bírói tisztségéből felmentem.

Budapest, 2026. május 18.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
köztársasági elnök

SP ügyszám: SP/1559-2/2026

**A köztársasági elnök 101/2026. (V. 22.) KE határozata
bírák kinevezéséről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja és 26. cikk (2) bekezdése, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése és 23. § (1) bekezdése alapján – az Országos Bírósági Hivatal elnökének javaslatára –

dr. Fajtai Krisztinát,
dr. Kruppa Kamillát,
dr. Sass Rékát,
dr. Szabó Adriennét,
dr. Vántus Csillát és
dr. Vida Juditot

a 2026. június 1. napjától 2029. május 31. napjáig terjedő időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2026. május 18.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
köztársasági elnök

SP ügyszám: SP/1566-2/2026

**A köztársasági elnök 102/2026. (V. 22.) KE határozata
csapatzászló adományozásáról**

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, valamint a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2021. évi CXL. törvény 5. § (1) bekezdés b) pontja alapján – a honvédelmi miniszter előterjesztésére –

a *Magyar Honvédség EUFOR Kontingens*
részére

2026. május 21-ei hatállyal csapatzászlót adományozok.

Budapest, 2026. március 27.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
köztársasági elnök

SP ügyszám: SP/1039-3/2026

**A Kormány 1165/2026. (V. 22.) Korm. határozata
a Nemzetközi Büntetőbíróságból történő kilépés visszavonásáról**

A Kormány

1. megerősíti Magyarország elkötelezettségét a nemzetközi jogrend erősítése, a multilaterális intézmények működőképességének fenntartása és a nemzetközi büntető igazságszolgáltatás támogatása mellett, és visszavonja a Nemzetközi Büntetőbíróságból történő kilépésre irányuló döntést;
2. elrendeli az Egyesült Nemzetek Diplomáciai Konferenciája által, a Nemzetközi Büntetőbíróság Rómában, 1998. július 17-én elfogadott Statútumának, és a Nemzetközi Büntetőbíróság kiváltságairól és mentességeiről szóló, New Yorkban, 2002. szeptember 10-én elfogadott Megállapodás felmondásáról szóló 2025. évi XXX. törvény hatályon kívül helyezésére irányuló törvényjavaslat előkészítését és a törvényjavaslat Országgyűléshez való benyújtását.

Felelős: igazságügyi miniszter, külügyminiszter

Határidő: azonnal

Magyar Péter s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1166/2026. (V. 22.) Korm. határozata
a Nemzetközi Büntetőbíróság Statútumának és a Nemzetközi Büntetőbíróság kiváltságairól és mentességeiről szóló, New Yorkban, 2002. szeptember 10-én elfogadott Megállapodás felmondásának visszavonásáról**

A Kormány

1. egyetért azzal, hogy Magyarország a Nemzetközi Büntetőbíróság Statútumának és a Nemzetközi Büntetőbíróság kiváltságairól és mentességeiről szóló, New Yorkban, 2002. szeptember 10-én elfogadott Megállapodásnak a felmondását visszavonja;
2. felhívja a külügyminisztert, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság Statútumának és a Nemzetközi Büntetőbíróság kiváltságairól és mentességeiről szóló, New Yorkban, 2002. szeptember 10-én elfogadott Megállapodás felmondásának visszavonásához szükséges jognyilatkozatokat tegye meg;
3. visszavonja a Nemzetközi Büntetőbíróság Statútumának és a Nemzetközi Büntetőbíróság kiváltságairól és mentességeiről szóló, New Yorkban, 2002. szeptember 10-én elfogadott Megállapodás felmondására való felhatalmazásról szóló 1090/2025. (IV. 3.) Korm. határozatot.

Magyar Péter s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Bíró Attila.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <https://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.